

КАДРИ БУДОВАМ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА У 1932 РОЦІ

№ 6-7 (1808-1809) ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ 2022 РОКУ

АРМІЯІНФОРМ

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

7 липня 2022 р. виповнилося 65 років від Дня народження доктора технічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України Клименка Євгенія Володимировича. Видатний український вчений очолює кафедру залізобетонних конструкцій та транспортних споруд нашої Академії.

Вихованець Полтавської вищої будівельної школи, Євгеній Володимирович з 2005 р. пов'язав своє життя з Одесою і Одеською державною академією будівництва та архітектури.

Вищу освіту Євгеній Володимирович здобув в Полтавському інженерно-будівельному інституті, який закінчив у 1979 році за спеціальністю «промислове та цивільне будівництво». 1984 р. був ознаменований захистом кандидатської дисертації на тему «Міцність похилого перерізу косозігнутих залізобетонних таврових елементів» за

спеціальністю 05.23.01 – «будівельні конструкції». Докторську дисертацію на тему «Методологія оцінювання, прогнозування та регулювання технічного стану будівель і споруд із залізобетону» за спеціальністю 05.23.01 – «будівельні конструкції, будівлі та споруди» Є. В. Клименко захистив у 2008 р.

Є. В. Клименко автор (співавтор) 355 друкованих праць, серед яких 13 монографій (три з яких вийшли друком в країні Європейського Союзу англійською мовою), 9 навчальних посібників, 1 довідник, 5 винаходів, 1 нормативний документ (ДБН).

Євгеній Володимирович підготував 13 кандидатів технічних наук (докторів філософії). Він займав високі посади в Ректораті ОДАБА: 2005-2008 рр. – проректор з науково-педагогічної роботи; 2008-2013 рр. – перший проректор з науково-педагогічної роботи; 2015-2018 рр. – проректор з наукової роботи.

Наукові і педагогічні заслуги і досягнення професора Є. В. Клименка високо оцінені. Він відзначений почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (2013 р.), званням «Відмінник освіти України» (2015

р.) і нагороджений нагрудним знаком «За наукові та освітні досягнення» (2017 р.). Євгеній Володимирович – дійсний член (академік) Інженерної академії України та Академії будівництва України.

Шановний

Євгенію Володимировичу!

Щиро вітаємо Вас з Днем народження! Бажаємо Вам усього найкращого: міцного здоров'я, натхнення і наснаги на нові звершення в науковій і педагогічній діяльності

Ректорат, профспілковий комітет співробітників, колектив Академії, Одеське відділення Інженерної академії України, редакція газети «Кадри – будовам»

13 червня виповнилося 60 років від Дня народження директора Інженерно-будівельного інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури, кандидата технічних наук, професора, члена Академії будівництва України Анатолія Івановича Костюка.

А. І. Костюк у 1979 році вступив до Одеського інженерно-будівельного інституту і закінчив його з відзнакою у 1984 році. Великі здібності молодого випускника надихнули тих, від кого це залежало, запропонувати йому роботу в Alma mater. Саме з 1984 року почалася його трудова діяльність в нашому ВНЗ. Анатолій Іванович пройшов всі сходинки свого успішного трудового шляху на посадах: стажера-дослідника на кафедрі залізобетонних і кам'яних конструкцій, асистента, доцента, професора кафедр залізобетонних і кам'яних конструкцій та будівельних конструкцій. Після закінчення аспірантури, А. І. Костюк захистив кан-

дидатську дисертацію на тему: «Міцність і деформативність елементів з керамзитобетону на карбонатному піску при короткочасному й довготривалому навантаженні» (1992 р.).

З 1993 р. Анатолій Іванович виконував обов'язки заступника відповідального секретаря приймальної комісії,

секретаря приймальної комісії, заступника декана факультету промислового і цивільного будівництва. З 2010 р. працює на посаді директора Інженерно-будівельного інституту. У 2014 р. А. І. Костюк отримав вчене звання професор. Він прийняв наукову естафету і гідно керує заснованою професором А. С. Столевичем науковою школою, успішно керує аспірантами. Низка його вихованців - вже кандидати технічних наук. Кількість наукових праць А. І. Костюка перевищує 200, серед яких 4 навчальні посібники з грифом МОН України та 11 нормативних документів. Професор А. І. Костюк є членом-кореспондентом Академії будівництва України, членом спеціалізованого міжкафедрального семінару та Вченої ради нашої Академії. Область наукових інтересів вченого: дослідження легких бетонів з місцевих матеріалів (на вапняковому піску, з кераліту тощо) і конструкцій на їх основі. Авторитетний, сучасний і прогрес-

сивний керівник, науковець і педагог, професор А. І. Костюк здобув велику повагу колег і студентів.

Шановний Анатолію Івановичу!
Щиро вітаємо Вас з Ювілейним Днем народження!

Бажаємо Вам усього самого найкращого: міцного здоров'я, натхнення на нові творчі звершення в справі підготовки висококваліфікованих інженерів-будівельників, яким відбудувати нашу Державу! Ми високо цінуємо Ваші людські і професійні якості! Міцно тримайте штурвал управління Інституту, який Ви очолюєте вже багато років, сприяйте науковим і творчим досягненням його співробітників і студентів, подальшому розвитку будівельної освіти на благо рідної України!

Ректорат, профспілковий комітет співробітників, колектив Академії і Інженерно-будівельного інституту, редакція газети «Кадри – будовам»

1 ЛИПНЯ - ДЕНЬ АРХІТЕКТУРИ УКРАЇНИ

СЛЕПЦОВ Олег Семенович
Президент Української академії архітектури, д. арх., проф.

Голова Одеської обласної організації НСАУ Володимир ШИНКАРЕНКО і директор АХІ ОДАБА д. арх., професор Валерій УРЕНЬОВ

ГЛАЗІРІН В. Л. народний архітектор України, професор АХІ ОДАБА

ЕКСАРЬОВА Н. М., архітекторка, к. арх., професор ОДАБА

МОТИРЕВА Наталія Миколаївна архітекторка, голова Правління Одеської обласної організації УТОПіК

ТОКАР Віктор Олександрович, доцент кафедри ДАС, приват-доцент. Світлина О. Церковної

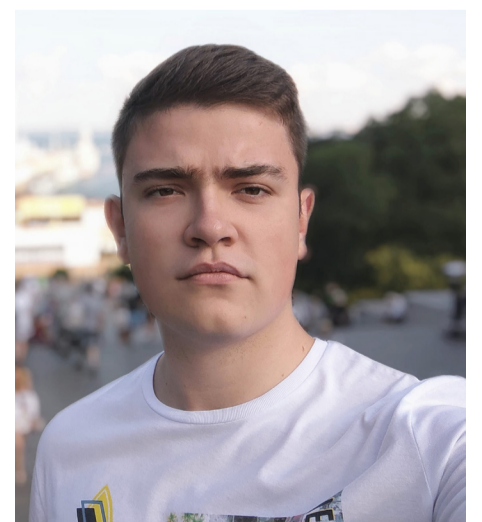
ЗАДВОРНИЙ І. М., архітектор, випускник ОДАБА

ЧЕРНЕНКО Андрій, архітектор, викладач АХІ ОДАБА

КРИЖАНТОВСЬКА О. і завідувачка кафедри містобудування **О. С. САВИЦЬКА**

ДАВИДЮК Ярослав – студент-відмінник АХІ ОДАБА

« РАДИ НЕСКОЛЬКИХ СТРОЧЕК В ГАЗЕТЕ ...»

На протяжении более двух веков, усилиями замечательных архитекторов и строителей, Одесса превратилась в кладезь исторических, культурных и архитектурных памятников. По сложившимся традициям город привлекал к себе новаторски мыслящих зодчих из европейских стран и лучших выпускников столичных учебных заведений. Сюда возвращалась с берегов Невы проектировать и строить талантливая молодёжь, получившая образование в столичной Академии Художеств, в Институте гражданских инженеров и Строительном училище.

Темпы застройки исторического центра Одессы в 1820-е – 1840-е годы позволили основанному по распоряжению Дюка де Ришелье ещё в 1804 г. Одесскому Строительному Комитету открыть в 1837 г. специализированную Чертёжную школу-мастерскую при этом Комитете, ставшую первым в Империи средним учебным заведением архитектурно-строительного профиля, положившим начало архитектурному образованию в Одессе.

Преемницей Чертёжной школы стала открывшаяся 30 мая 1865 г. при Обществе изящных искусств знаменитая Одесская рисовальная школа, расположившаяся в доме Райха по Коблевской улице, и уже в первый год своего существования насчитывавшая 190 учащихся. В опеке над Рисовальной школой (куда, по Уставу, «... приглашались также и дамы») активное участие принимали архитекторы Ф. К. Боффо, Л. Ц. Оттон, Ф. В. Гонсиоровский и др. В 1885 г. школа перешла в новое собственное здание на Преображенской улице, построенное для неё на месте бывшей Врачебной

управы, а с 1900 г. получила своё современное название – Одесское художественное училище (позднее - им. М. Б. Грекова).

В связи с острой нехваткой местных архитекторов и гражданских инженеров высшей квалификации, в 1913 – 1914 гг. предпринимались попытки создать Одесскую Академию художеств. Но лишь в 1918 г. эта идея частично увенчалась открытием широкопрофильного Политехнического института с Архитектурно-художественным отделением, для которого первоначально был выделен корпус Сергиевского ар-

ТОПУЗ Виктор Генрихович

Одесский строительный институт; с 1947 г. по 1951 г. - Одесский инженерно-строительный институт (ОИСИ), с 1951г. по 1957г. – Одесский гидротехнический институт (ОГТИ), с 1957 г. по 1994 г. – вновь ОИСИ, а с 1994 г. – новый статус Академии (ОГАСА). За столь длительный период сменялись поколения студентов, педагогов и маститых учёных, принесших известность и славу родному вузу. И существенную роль в сохранении лучших традиций, освещении исторических хроник на всех этапах, начиная с 1932 года, неизменно играл печатный рупор – институтская газета «Кадри - будовам»!

Газета, названием которой стал символический призыв 30-х годов XX в., в 2022 году торжественно отмечает своё 90-летие! В 1930-е и предвоенные 1940-41 годы мои родители получали образование и начинали здесь свою трудовую деятельность, в 1960-е студентами были я и моя супруга. 25 лет жизни я посвятил проектной, научной и педагогической работе в вузе, а в начале 1990-х наш сын был одним из лучших студентов-архитекторов... И все эти события в той или иной степени получали отражение на страницах любимой ГАЗЕТЫ – ЮБИЛЯРА. Мы в семье бережно храним старые газетные вырезки, напоминающие пережитое. Наверняка, и в ваших архивах, дорогие читатели, сохранились заметки о близких вам людях, событиях и фактах ВАШЕЙ ЖИЗНИ, освещавшихся в НАШЕЙ ГАЗЕТЕ!

**ОГАСА – ЭТО ОДЕССА!
ОДЕССА – ЭТО УКРАИНА!
СЛАВА УКРАИНЕ!
НАША ХАТА ВСЮДИ !!!!!**

С уважением,
Виктор ТОПУЗ,
кандидат архитектуры,
доцент
(Сидней, Австралия)

Страница из газеты, бережно хранящаяся в архиве семьи Топуз

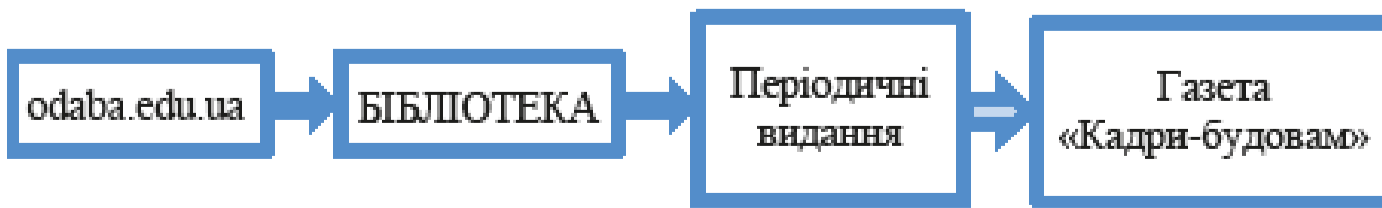
тиллерийского училища, а позднее – здание Сабанских казарм. В 1920 г. Политехнический институт переместился в здание Коммерческого училища, но уже без Архитектурно-художественного отделения, которое отошло в состав вновь созданного (на базе Одесского общества изящных искусств) Изоинститута, с тремя мастерскими-студиями Архитектурного факультета, выпускавшего дипломированных художников-архитекторов.

«Время больших перемен» позволило Изоинституту просуществовать всего 10 лет и в 1930-м году Архитектурный факультет, готовивший специалистов по двум

направлениям («Архитектурное проектирование гражданских зданий» и «Планировка городов и населённых мест»), стал одним из первых и основных во вновь созданном Институте инженеров гражданского и коммунального строительства (ОИИГКС), девизом которого стал лозунг: «КАДРЫ – СТРОЙКАМ!».

Эта дата официально считается началом развития современной Одесской государственной академии строительства и архитектуры (ОГАСА), прошедшей путь становления по этапам: с 1930г. до 1941г. – ОИИГКС. В 1944 г., после освобождения Одессы от фашистов, возобновил свою работу как

ЧИТАЙТЕ ГАЗЕТУ "КАДРИ - БУДОВАМ" НА ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ ОДЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

Дорогі друзі нашої газети, шановні читачі! Цей випуск нашого видання – створений на волонтерських засадах. Як і для всієї країни, ці місяці літа 2022 року стали дуже складними і для редакції газети-ювілярки «Кадри – будовам». Але, дуже приємно, що навіть у такий суворий час війни, ми отримуємо поздоровлення з Ювілеєм улюбленої газети (її 90-річчям) з різних країн. З великою вдячністю ми прийняли до публікації статтю великого друга нашої газети і нашої Академії, нашого колеги, кандидата архітектури, доцента Віктора Генріховича Топуза – одесита, який вже багато років, разом з рідними, живе в австралійському Сіднеї. Коли професіонал-архітектор чує назву цього міста, одразу пригадує всесвітньо-відому будівлю тамтешнього оперного театру, збудовану за проектом зодного Йорна Утзона, а також губернаторський палац, збудований у XIX столітті за

НАШ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ

ПИСЬМАК Ю. О., редактор

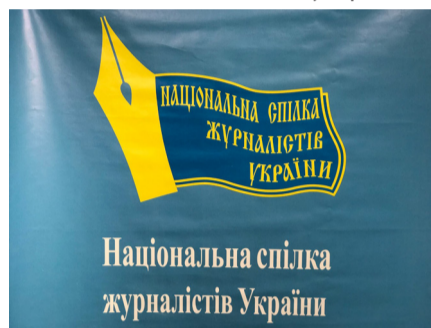
проектом британського архітектора Едварда Блора. Ми пам'ятаємо, що на знак солідарності з народом України, будівлю Сіднейської опери (як і багато інших всесвітньо-відомих пам'яток архітектури), було підсвічено кольорами нашого прапора після початку ворогом повномасштабної агресивної війни. Полум'я війни змусило багатьох наших колег, знайомих, друзів, рятуючи дітей, покинути країну. Звісно, здебільшого – це жінки. Таким чином, «географія» перебування наших читачів значно розширилась. Але, приємно усвідомлювати, що серед наших читачів і друзів –

випускники ОІБІ-ОДАБА, які вже багато років живуть за межами нашої держави. Нам приємно було отримати привітання з Ювілеєм газети з Каліфорнії від відомого архітектора і краєзнавця Валентина Пилявського і від відомого професіонала своєї справи пана Фелікса Кобринського з Ізраїлю. Вони пам'ятають нашу газету і цікавляться її долею сьогодні.

6 червня, вперше в умовах війни, відзначали ми професійне

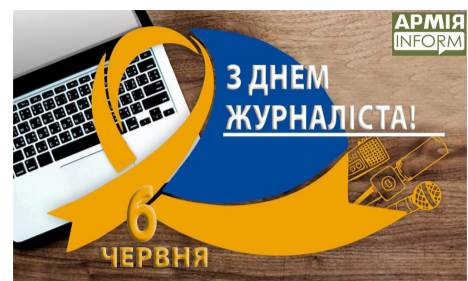

Золота медаль української журналістики

свято – День журналіста України. Ми пам'ятаємо, що усі журналісти України, які виконували після ворожого вторгнення свої професійні обов'язки в рідній державі, стали лауреатами Пулітцерівської

РЕДАКТОРСЬКА ШПАЛЬТА

премії 2022 р. Щиро дякуємо за підтримку усім друзям України! Віримо в Відродження і відбудову нашої каїни, її краще велике майбутнє!

Йде велика битва проти жорстокого і підступного агресора, який, мабуть надихнувшись 100-літтям створення у 1922 році колишнього СРСР, задумав повернути нас, волелюбних українців, до свого «табору». Хай надихне нас усіх біблейська історія Давида, який, з Божою допомогою, зумів перемогти велетня Голіафа. А якщо пам'ятати, що перо письменника і журналіста під час війни і всенародної боротьби за нашу свободу і незалежність, можна прирівняти до багнету... Тримаємо нашу ділянку інформаційного фронту і наближаємо омріяну Перемогу! Слава Україні і її героям-захисникам!

Юрій ПИСЬМАК, редактор, член Міжнародної федерації журналістів (IFJ)

ЛІНА КОСТЕНКО НАГОРОДЖЕНА ОРДЕНОМ ПОЧЕСНОГО ЛЕГІОНУ

На честь національного свята Франції – Дня взяття Бастилії, 14 липня 2022 р. геніальній українській поетесі Ліні Костенко була вручена найвища нагорода цієї держави – орден Почесного легіону. Церемонія нагородження відбулася у французькому посольстві. Відомо, що приналежність до ордена Почесного легіону є вищою відзнакою пошани і офіційного визнання особових – військових або цивільних заслуг у Франції. «У тяжкий час ми тут зібралися, але з дуже гарної нагоди, тому що отримати орден Почесного легіону – це велика честь. Для мене це була абсолютна несподіванка, тому що я належу до всесвітньо-невідомої літератури. І раптом така відзнака. Я справді люблю Францію. У мене є вірші про Францію», - сказала під час нагородження орденем Ліна Ко-

стенко.

Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні пан Етьєн де Понсен, який вручав орден, підкреслив, що у воєнний час він набуває

особливої ваги.

Видатні українці і вихідці з України протягом багатьох минулих років ставали кавалерами ордена Почесного легіону. Серед них – великий живописець Ілля Юхимович Рєпін (1844-1930), відомий етнограф, археолог та антрополог Федір Кіндратович Вовк (1847-1918), балетний танцівник і хореограф Серж Лифар (1904-1986), кіно-режисер і актор Сергій Федорович Бондарчук (1920-1994)...

Сподіваємось, що 92-річна нагороджена не дуже засмутиться, якщо дізнається, що з 22 вересня 2006 року наш супостат є володарем великого хреста ордена Почесного легіону, який йому тоді вручив президент Франції Жак Ширак... Слід зазначити, що засновником цього ордена у 1802 році (220 років тому) був все-

світньо-відомий агресор Наполеон Бонапарт, якого французи обожають і сьогодні. Саме у 1802 році народився письменник Олександр Дюма-батько, до речі – також кавалер цього ордена.

Юрій ПИСЬМАК, член Міжнародної федерації журналістів (IFJ)

ВІТАЄМО!

16 липня відзначала свій особливий, Ювілейний День народження одна з найвідоміших українських акторок – Ада Миколаївна Роговцева – Герой України, народна артистка України і СРСР, лауреатка Шевченківської премії. Вперше на кіноекрані глядачі побачили її у 1956 році. З 2014 року улюблена акторка мільйонів «волонтерить». В цьому їй допомагають донька і онук. І сьогодні Ада Миколаївна Роговцева продовжує гастролювати, підтримуючи глядачів по всій Україні.

АДА РОГОВЦЕВА

Головнокомандувач ЗСУ генерал Валерій Залужний і Ада Роговцева.

З любов'ю, великою повагою і вдячністю, вітаємо Вас з особливим Днем народження і бажаємо ще багато років радувати нас своєю чудовою творчістю і зцілювати людські душі своїм особливим мистецьким саявом, яке Вам подарував Всевишній!

Редакція газети «Кадри – будовам»

**28 липня 2022 року,
після тривалої тяжкої
хвороби, пішов з життя
колишній завідувач
кафедри рисунка,
живопису та архітектурної
графіки
Трутнєв
Ігор Анатолійович**

12.02.1952 - 28.07.2022

Ігор Анатолійович народився 12 лютого 1952 року в місті Одеса. В 1969 році вступив до Одеського інженерно-будівельного інституту на Архітектурний факультет, який закінчив у 1974 році за спеціальністю «Архітектура». Після закінчення інституту вступив до аспірантури, яку успішно закінчив і захистив кандидатську дисертацію. Мав вчене звання «доцент» і вчену ступінь «кандидат архітектури». Був членом Національної Спілки архітекторів України з 1987 р.

З 1985 року по 2017 рік був незмінним завідувачем кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки Одеської державної академії будівництва та архітектури. Його стараннями була поповнена матеріально-технічна база кафедри новими навчними приладами, гіпсовими

зліпками античних скульптур, новими меблями для студентів та викладачів. Велику увагу Ігор Анатолійович Трутнєв приділяв науковій та методичній роботі кафедри.

Як професор кафедри і науковець багато років вивчав стародавню архітектуру Київської Русі та історію архітектури XII–XX ст. Трутнєв І.А. написав чотири книги за темою свого дослідження. На жаль, опублікувати свою багаторічну працю він не встиг. За роки роботи в Академії було видано більше 100 його наукових статей та методичних розробок.

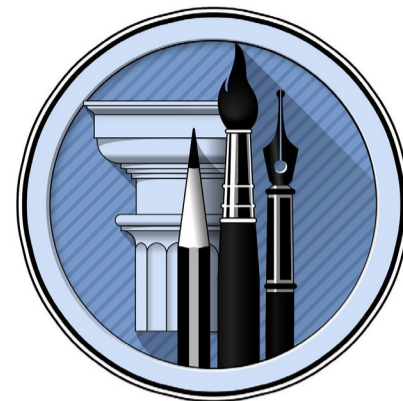
Професор І. А. Трутнєв разом з

колективом кафедри підготував документацію до відкриття нової спеціальності «Образотворче мистецтво» та організував роботу за цією спеціальністю на базі кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки.

За сприянням Ігоря Анатолійовича Трутнєва кафедра рисунка, живопису та архітектурної графіки брала активну участь у художньому житті міста: щорічні виставки викладачів кафедри у Будинку вчених, Будинку з Янголом, у виставковому залі Морвокзалу і багато іншого.

Ігор Анатолійович мав заслужений авторитет та повагу серед викладачів і співробітників кафедри, Архітектурно-художнього інституту, Академії. Завжди був уважним до проблем педагогів та студентів.

Професор І. А. Трутнєв був високоосвіченою, відповідальною та цілеспрямованою людиною. 35 років педагогічної, наукової і громадської діяльності Трутнєва І.А. були відзначені високими нагородами міської влади, Національної Спілки архітекторів України та Одеської державної академії будівництва та архітектури.

**Висловлюємо наше
співчуття рідним і близьким
І. А. Трутнєва.
Світла пам'ять про
Ігоря Анатолійовича
Трутнєва
назавжди збережеться в
наших серцях.**

**Ректорат, колектив
Архітектурно
художнього інституту,
кафедра рисунка, живопису
та архітектурної графіки,
Одеська обласна організація
Національної Спілки
архітекторів України,
редакція газети
«Кадри – будовам»,
друзі, колеги, вдячні учні.**

РУБЕНС-АРХІТЕКТОР

**28 червня 2022 р.
виповнилося 445 років
від Дня народження
Петера Пауля Рубенса
(1577-1640) –
геніального і
всесвітньовідомого
фламандського митця.**

Визначна дата нагадала про необхідність осмислення ролі Петера Пауля Рубенса у розвитку європейської архітектури XVII ст. і його архітектурної спадщини.

Творча спадщина геніального митця XVII ст. Петера Пауля Рубенса (1577-1640) і на початку третього десятиріччя XXI ст. привертає увагу дослідників. Яскравим підтвердженням можливостей неочікуваних відкриттів стало віднайдення у Східній Європі його картини «Тарквіній і Лукреція» (полотно, олія, 187 x 214,5 см), створеної близько 1610 р. Цей шедевр вважався втраченим у Другій світовій війні. Відомо, що Рубенс не тільки цікавився архітектурою і використовував її мотиви і елементи в своїй художній творчості, але і зробив ваго-

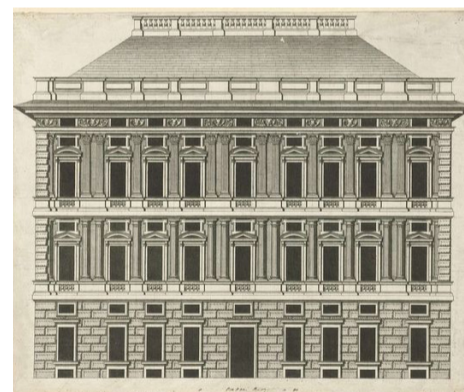

Рубенс П. П. Автопортрет.

мий внесок у її розвиток. Рубенс здебільшого був живописцем, але його геній охоплював і інші сфери художньої діяльності. Ще у Генуї він звернувся до архітектури, малював палаци і деякі церкви цього італійського міста, креслив їх плани, фасади і розрізи (поперечні та поздовжні), а також загальні види і окремі частини будівель (із зазначенням їх розмірів). Ці зображення були опубліковані у книзі, яка була видана у 1622 р. (400 років тому) у Антверпені з метою, як підкреслював сам Рубенс,

«знищити» у Фландрії варварську архітектуру й прищепити гарні форми архітектури італійської. Відомо також, що Рубенс виступав і як архітектор-декоратор. Рубенс співпрацював з відомими архітекторами, зокрема британцем Ініго Джонсом (1573-1652). Вдалося встановити, що в деяких архітектурних пам'ятках Одеси вгадуються впливи Ініго Джонса. І, цілком імовірно, що архітектурна і художня спадщина великого Рубенса знайшла віддзеркалення в старовинних будівлях нашого міста. Медальйон з рельєфним портретним зображенням Рубенса прикрашає інтер'єр картинної галереї графа М. Толстого (Одеський Будинок вчених).

У процесі дослідження автор вивчив низку бібліографічних джерел, в яких знайшли віддзеркалення відомості про архітектурну діяльність Рубенса, його дослідження у галузі архітектури, видання книги «Палаци Генуї». Ще під час живописної практики у липні 1991 р. автор безпосередньо вивчав шедеври великого фламандця у Державному Ермітажі, а у грудні 2000 р. у Ште-

**Palazzo Patrone –
зображення фасаду
з книги Рубенса «Палаци Генуї».**

делівському художньому інституті (Франкфурт-на-Майні). Перша наукова робота, присвячена творчості Рубенса, була написана автором у 1990 р. під керівництвом В. О. Абрамова і Д. Л. Герасимової.

Проведений аналіз дозволив зробити наступні висновки: Петер Пауль Рубенс, який увійшов у історію мистецтва як найвидатніший живописець усіх часів, зробив значний внесок у розвиток європейської архітектури. Вплив його творчої спадщини можна побачити і в пам'ятках архітектури України.

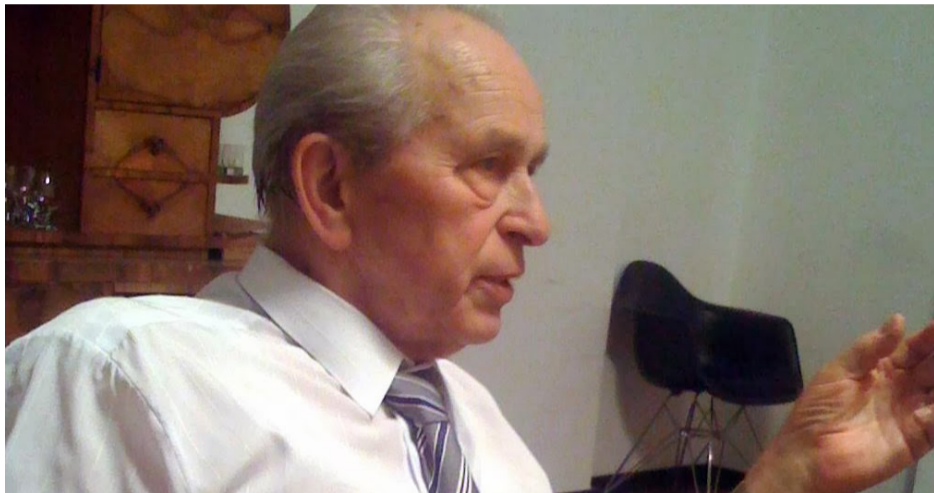
**Юрій ПИСЬМАК,
мистецтвознавець**

10 РОКІВ ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО АКТОРА

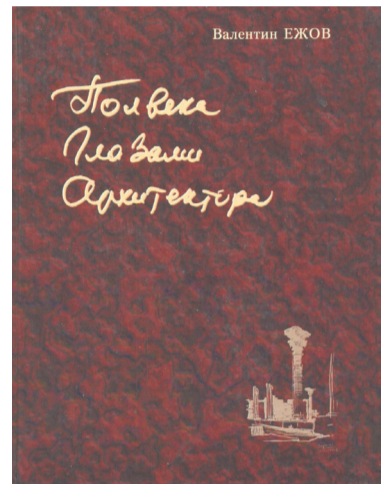
22 липня 2022 р. виповнилося 10 років з того дня, коли перестало битися серце великого українського актора **Богдана Сильвестровича Ступки (27.08.1941-22.07.2012)** – героя України, народного артиста СРСР, лауреата Шевченківської премії. Протягом 1999-2000 років **Б. С. Ступка** був міністром культури і мистецтв України.

95 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИДАТНОГО АРХІТЕКТОРА

7 липня виповнилося 95 років від дня народження видатного українського архітектора, вченого, педагога **Валентина Івановича Єжова (07.07.1927-25.08.2010)** – народного архітектора України, доктора архітектури, професора, лауреата державної премії України у галузі архітектури, віце-президента Української академії архітектури, великого друга нашої Академії.

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ МАРГАРИТИ ГЕОРГІЇВНИ ЖАРКОВОЇ

28 липня – у день народження одеської мисткині **Маргарити Жаркової (1939-1998)** в Одеському художньому музеї відбувся вечір її пам'яті «Натюрморти нелегальної краси».

Маргариту Жаркову пам'ятають як яскраву особистість, навколо якої збиралися люди, у якої проводилися «квартирники» (квартирні виставки). Але насамперед Маргариту Георгіївну Жаркову ми пам'ятатимемо як художницю, педагога, кураторку, знакову постать у мистецькому полі Одеси 1970-х – першої половини 1990-х років. «Муза Одеси» – так назвав

Фелікс Кохріхт свій нарис про неї. Захід відбувся в приміщенні Одеського художнього музею (вікна якого постраждали під час ворожого обстрілу порту за декілька днів до цього). Спікеркою виступила донька Маргарити Георгіївни – **Юлія Жаркова** (випускниця Архитектурного факультету ОДАБА). Вона передала матеріали з творчої спадщини своєї матері, які відтепер будуть зберігатися в колекції Одеського художнього музею. Відбувалася онлайн-трансляція заходу на фб-сторінці Одеського художнього музею.

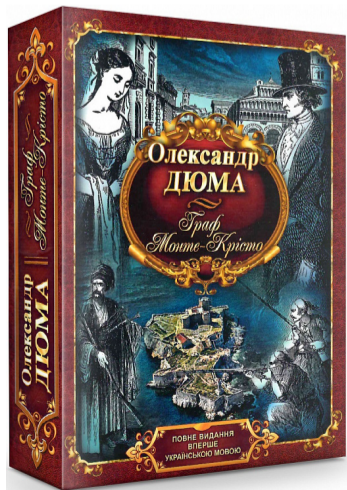
Від редактора: Мені пощастило вчитися живопису у Маргарити Георгіївни Жаркової, бути її студентом (на кафедрі рисунка, живопису та архітектурної графіки). Завжди з ве-

ликою вдячністю згадую її підтримку, добрі слова, які надихнули на нові творчі звершення. Значною подією у моєму житті було відвідання Маргаритою Георгіївною Жарковою моєї першої персональної виставки «Зірка Полин» (присвяченої 10-річчю Чорнобильської катастрофи) в Одеському будинку вчених у квітні 1996 року. Я запам'ятав той день на-завжди.

Підготував Юрій ПИСЬМАК, редактор, член Національної Спільноти художників України

220 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА ДЮМА-БАТЬКА

24 липня виповнилося 220 років від дня народження всесвітньо-відомого французького письменника XIX століття **Олександра Дюма-батька (1802-1870)**. «Архітектор» Перебудови, перший і останній президент СРСР **Михайло Горбачов**, на запитання, яка його улюблена книга, відповів: «Граф Монте-Крісто». Пригодницькі романи французького письменника підкорили увесь світ, надихнули митців і кінематографів на створення своїх шедеврів. «Мушкетерська» тема стала ледь не головною в творчості французького живописця **Ернеста Мейсоньє (1815-1891)**, якого дуже поважав і цінував **Сальвадор Далі**. Він навіть поставив йому (Мейсоньє) пам'ятник в своєму маєтку. Одним з останніх шедеврів великого художника **Гюстава Доре (1832-1883)** став величний пам'ятник **Олександру Дюма-батьку**, встановлений в Парижі. Більш відомий як графік і геніальний ілюстратор, в цьому проєкті Доре виявив свій великий талант скульптора. Сучасники писали: «Якщо кожен, хто любить Дюма, пожертвував би на спорудження пам'ятника йому лише одне су, то пам'ятник можна було б виготовити із щирого золота!»

Книга **О. Дюма**, видана українською мовою

Юрій ПИСЬМАК, почесний працівник культури України

Пам'ятник **О. Дюма-батьку** в Парижі. Скульптор **Г. Доре**

Фрагмент пам'ятника **Дюма-батьку** в Парижі